

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

ES A SZILÁGYSOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI

LET KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Felolós szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
NAGY LÁSZLÓ.

SZERKESZTŐSÉG:

Somlyón a gymnasium épületében,
az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Jelölések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Tisztujítás.

(i) Ne vegyék rossz néven tőlünk lapunk azon más vidékeken lakó szíves olvasói, ha a 2—3 hét múlva megejtendő választásokig lapunk első cikkének élén többnyire a fennebbi cím fog állani. Hisz nincs ma fontosabb kérdés Magyarországon, még az általánosságban már elfogadott zsidó keresztény házasság ügyét sem véve ki; mint a jövő hó folyamán megejtendő megyei tisztujítások ügye. Az önkormányzat egyetlen — olyan a milyen — mentesvárának élet-halál kérdése az országosan megejtendő tisztujítás. Meg kell mutatni a választások eredményében, hogy a magyar államnak nincs miért aggódni a felett, mintha esetleg oly kezekbe lenne letéve a polgárok békéje, nyugalma, a kik előtt nem a haza, nemzet és igazság szent ügye lebegne vezér világul!

Rajta hát! Menjünk együtt ha lehet mindnyájan s teremtsük meg a tisztí kart oly férfiakból, a kik megpróbáltatván igazságnak találtattak!

Nem először szólunk e fontos kérdéshez. Hangoztattunk elveket s mult számunkban részletesen ismertettük a megye különböző vidékein felmerült mozgalmakat. Most ismertetnünk kell a krasznai és szilágy-somlyói szolgabíróságok területén lakó me-

gye-bizottsági tagoknak folyó hó 25-én br. Bánffy György elnöklefe alatt tartott népes értekezletét. Ezen értekezletet jellemzi az s teljes biztosítékot nyújt az iránt, hogy a következő tisztujításkor, mint egy ember veti latba befolyását, hogy határozatai egyhangu megállapodás eredményei.

Mindenek előtt általános lelkesedés között az alispáni székre közszeretnek örvendő mostani alispánunk Bocsanézi Adolf lett kijelölve. Értekezletünk vissza emlékezett Bocsanézi Adolfnak most egy éve történt felleptetése alkalmával tett ama nyilatkozatára, mely szerint a jelöltséget elfogadván kijelentette, hogy addig kéri — egy netaláni megválasztás esetében — választói támogatását, a mig a reá ruházott tisztet betölteni képesnek s hivatását teljesíteni késznek fog találtatni: de más felől kijelenti, hogy ha a most egy évre előlegezett bizalomnak szerencsés leend megfelelni — hivatkozni fog az előlegezett megtisztelő bizalomra s kérni fogja választóit, hogy tovább is tartsák meg a jól betöltött állomáson. És az értekezlet egyhangulag kimondotta, hogy Bocsanézi Adolf alig 10 hónapig tartott működésével nem csak azoknak szolgáltatott elégtételt, a kik a felleptetés alkalmával is képesnek tartották az alispáni hivatal betöltésére, hanem azoknak elismerését is képes volt kiérde-

melni, a kik egy év előtt befolyásuk egész-súlyát mérlegbe vetették a Bocsanézi Adolf jelöltsége keresztül vitelének meg-gátlására.

Mi részünkről azon óhajtnak adunk kifejezést: vajha az alispáni választás egy-hangu megállapodás folytán volna kereszt-tülvihető! Egyébiránt ez egy állást illető-leg jelszavunk az indokolatlanul ellenzőkkel szemben: veletek, ha lehet, nélkületek sőt ellenetek, ha kell!!

A kebelbeli tisztikar többi állására nézve nem kívánta értekezletünk előre le-kötni magát s csak annyit mondott ki, hogy Domby Károlyt mind képessége, mind ismert hivataloskodási multja folytán óhaj-taná a gremium tisztikarában s legfőbb-képpen az árvaszék élén látni s ez óhaj-tásának valóítására egész erejével fog tö-rekedni.

Az értekezlet több személyi kérdést nem tárgyalt, hanem kiküldött egy nyolcz tagból álló végrehajtó-bizottságot, a mely a választás előtt és alatt ezen párt nevé-ben teljhatalommal járjon el s a többi vi-dékek végrehajtó bizottságaival egyetértőleg oda hasson, hogy az összmegeye érdekeinek megfelelő s illetve a jó közigazgatást s a megye lehető felvirágzását biztosító tisztikar legyen választva. A végrehajtó bizott-ság elnöke br. Bánffy György, alelnöke

TÁRCZA.

Visszaemlékezés.

Szobámnak szük börtönében
Ha nehézzé vált a lég, —
Ha szívem bűtől, keservtől
Mint a pohár megtelék, —
S nem találok nyughelyet, hol
Magam kipihenhetem;
Elküldöm a távol multba
Merengő tekintetem.

Van ott egy kis pont, a melynek
Disze, ékessége sok, —
A viránya harmatgyöngyös,
A bokrok virágosok.
Felbuzog a kéj forrása —
Az öröm ely végtelen . . .
Te vagy az a kedves kis pont
Boldog első szerelem.

S ugy érezem most magamat
Ugy érezem — mint a rab, —
Kinek ablakán belátszik
Az égből egy kis darab.
Kitekintek s merengvén a
Rózsaszínű fellegen, —
Egy két perczre elfelejtem
Mily sötét van idebenn.

J.... 0.....

A mult és jelen.

(Karczolat.)

Az ifju férj dolgozó asztalánál ül. Búsan csüggeszti le fejét s oly idegesen babrál egyik kezével gondosan kétfelé választott fűrtel közt, hogy ma reggeli tükörelőtti munkálkodásának eredményét pár másodpercz alatt egészen szét-kuszálja.

Kopogtatnak . . . „Szabad!“ . . .

— Ah, te vagy Béla, igazán vártalak is már.

— No, tudod nem akartam alkalmatlan-kodni; — a mézes hetek . . .

— Hagyd azt édes Bélám; — kötni való bolond mind, a ki megházasodik, s valamennyi között én vagyok a legkötnőznivalóbb.

— No ez ugyan szép elmefuttatás egy hónapi házaselet után; — de hát az istenért mi történt? . . .

— Mi történt? . . . Hát az történt, hogy — izé — az történt, a mi rendesen történni szokott; — annyit mondhatok édes barátom, hogy meg ne házasodjál soha, — mert ezek a mostani lányok — ezek a mostani lányok!! phuj XIX-ik század!! . . .

— Nem értelek . . . Hiszen ti ugy szeret-tetek egymást, hogy az egész vármegyében együtt emlegették a Vermesi Gyula és Péri Mariska nevét a Romeo és Juliájával?!

— Hát persze . . . Csakhogy . . . Ah, hagy-

juk ezt! De mégis ha már benne vagyunk eb-ben a témában, hát . . . nézd csak . . .

Gyula az íróasztal fiókjából gondosan át-kötözött csomagot vett ki.

— Ah, érdekes! — kiáltott föl Béla. Ha nem csalódom, ezek azon levelek, melyeket a bájos Adéltól kaptál volt, s melyeket mindig olyan nagy gonddal rejtegettéél előlem!?

— Ezek. Magam sem olvastam már két év óta; — a napnak minden órájában át kellett volna pedig tanulmányoznom az egészet, — akkor bizonyára nem cselekedtem volna azt az örült dolgot, hogy megházasodjam! Jó do-kumentum ez a csomag előbbi szavaimhoz, hogy t. i. ezek a mai lányok . . .

— „XIX-ik század!“ — ezt kifeledéd, — tevé hozzá Béla nevetve.

— Könnyű neked nevetni! — Tudom nem élczelni, ha . . .! Borzasztó lesz ennek a vége, barátom, borzasztó! De nézd csak . . .

— Ime egy meghívó a sz.-somlyói tornász-egylet 75. december 4-iki báljára. Akkortájt kerültem volt ide, mint ügyvéd-bojtár. Persze „kapós lettem“ egyszerre, — pedig hát nem is volt akkor — minden öntetszelgés nélkül le-gyen mondva — olyan silány, fiatal ember nél-küli világ, mint most. . . . Elég az hozzá, ebben a bálban ismerkedtem meg Adéllal. . . . Fiatal lányka volt még akkor, legfeljebb 17 éves le-hetett; göndör fekete fűrtjei, páratlan olajbarna szemei, csókra termett szép kis szája, angyali mosolygása, s az a junói termet, melyre a fe-hér moir antique ruha kék szalag díszszel mintha

Nagy László, tagjai: Bölöni Sándor, Gencsy Sándor, Lázár Géza, Szathmári Dániel, Tamkó Bertalan, Veress Lajos, Veverán József. Mind oly férfiak ezek, kiket személyes érdek nem köt semmihez azok közül, a kik a tisztujtásnál jelöltképpen szerepelhetnek. Ámde egyszersmind oly férfiak ezek, kiknek multjában kellő garancia van arra nézve, hogy a közügy érdekét nem fogják feláldozni egyesek érdekének.

És mi midőn üdvözljük a Krasznaberettyó menti bizottsági tagok értekezletének fennebb esetelt megállapodásait, a megye összes választóit arra figyelmeztetjük, hogy: „egyetértés termi a jóllét arany kalászeit, az egyenlenség kártékony féregként megemészti azt.”

Fővárosi levél.

Őszi levelek.

A zsidó és keresztény közötti párosodási esetek.

Budapest, nov. 18. 1883.

A polgári házasság, hiába beszélt egy része (s kis része) az antisemitáknak ellene, a házban keresztül fog menni. Keresztül megyen dacára a jó Göndöcs Benedek bácsi sápitózásainak, Michl franczia dicsőítésének, ki a francziát egyfelől nálunk sok száz évvel előbbre teszi művelődésre, de egyuttal hátraveti a náluk kötelező zsidó házassági törvényt a franczia véres forradalom éretlen szülötjévé.

Keresztül fog menni Horvát Boldizsár Deák szellemével áthatott beszéde szerint, azért, hogy az emantipációt teljesen bevégezze s megadja az egyenjogositást a házasság kötésben is a zsidóknak.

Most tehát mi minden fegyvert átadtunk e kiválasztott népnek s miután ki nem üzhetjük őket, mi magunk az antisemiták legjobban örveünk e törvényt létrehozván. Magasabb célból kell e javaslatnak örülni. A zsidó elebb utóbb megemészti minket.

Hogy a zsidó meg ne ehessen, együk mi őt meg. Fonjunk saját hálójukból nekik egy bilincset.

Ha megkapták az emantipációt s meggazdagodtak tudomány és kereskedelem által, megadva nekik a szabad házassági egyesülést, igyekezzünk az ősi vagyon visszaszerzése szempontjából összeházasodni velük. S ha gyermekeink fél zsidók lesznek is, a keresztesség által, a keresztény nevelés folytán már második generációjukban elvesztik azon kiállhatlan jellegüket, hogy zsidó típusként mutogathassák.

Persze jó volna, ha nem polgári házasság útján jöhetne létre a házasság. De ez lehetetlen. Az a zsidó férfi, ki Istenünkben nem hiszen, mily lélekkel esküdhetnék a szerinte álprófétát

hirdető papnak kezébe hűséget. Nem tartaná meg esküjét. A zsidó szerződik juhra, gabonára, mindenre, miért ne áldozná fel egy-egy kisasszony magát szerelemből, vagy esetleg házassági előnyökért, avagy éppen magyarosítási szempontból arra, miszerint az alispán eskessék össze leendő izr. férjével. A gyermekeket már keresztényekké nevelhetvén s jó polgárokká, meglesz jutalma a szentetlen házasságkötés helyett: a sok keresztelésben. S én azt hiszem, ha a polgári házasság a zsidó és keresztény között létrejön, egy a leendő gyermekek majd mind protestánsokká lesznek, mivel a katolika egyház az ő nehézségeivel az, ki legtöbb okot talál a javaslat elbuktatására. Így az eikeseredett keresztény fél a könnyebben megalkuvó keresztény hitfelekezethez fut, hogy gyermekeiket törvényes és keresztény hitű polgárokká elismertesse. A katolika egyház elválást sem ismer.

Ha egy elvált férj reformatává kénytelen lenni, hogy katolikus második nejét elvehesse, egy a reformatá lelkész az, ki megesketi, a pápista elkergeti őket. S most már kérem, ha a katolikus második feleségének gyermeke születik a kath. pap az anyja vallását törvényszerűleg követő leánykát így vezeti be az anyakönyvbe: államilag törvényes, egyházilag törvénytelen leány X. X.

Hát ezt elkerülendő majd a zsidó és nem zsidó szülei gyermekeit vagy nem kereszteli meg 16 évükig, vagy reformatává keresztelteti, mivel a mi egyházunk a házasságot nem tartja oly szentségnek, hogy az felbontathatlan lenne s mivel a mi egyházunk inkább leendő család alapítás s a keresztesség, s a gyermekek reformatá vallásban neveléseért érdeklődik és szab törvényeket.

Így nekünk protestánsoknak nem hátrány a zsidó keresztény házassági kötés s társadalmilag pedig égető szükség.

Vagy kihajtsuk őket, vagy assimiláljuk! Nekünk „nem magyar,” velünk „egyet nem értő,” „nem testvér polgár,” „nem rokonosult polgár,” nem kell e házában. Nekünk a közel jövőben természetes ellenünkkel, a szláv királlyal (a muszkával!) gyűl meg a bajunk, nekünk akkorra rendeznünk kell belviszonyainkat! Ha nem rendeztük, mi valljuk kárát.

Az a zsidó, ki belénk házassul már a miénk. A magyar rokonság átváltoztatja gondolkozását és a szégyenérzet benne, hogy mi nemesebbek vagyunk, elhagyatja véle a kapzsiságot.

A szeretet vallása megfogja ölni így az új nemzedékben a gyűlöletet, a feltámadt Jézus le fogja rombolni az ó-testamentombeli bosszúálló orthodox zsidó Istent.

Ha tehát mi keresztények, kik uralkodó vallási joggal birunk, érdemesítjük a bevándorolt zsidó fajt a velünk való egyesülésre, elvárjuk tőlük, hogy e felajánlt rokonulási lehetőséget ragadják meg.

Ragadják meg két kézzel s miután nem hiszem, hogy a mi szép és jó leányaink náluk rég szemet ne szurtak volna; úgy ne a vagyont keressék, melyet ők úgy is ragadnak magukhoz; ne a hozományt, hanem azon kincset, melyet a

ker. egyház ad nekik, elbocsátván békével hajadonát egyházi áldás nélkül ugyan a polgármesterhez, vagy az alispánhoz, hogy a gyermekekben fizesse vissza azon egy személy vesztését.

No hát Izrael neolog és orthodox ifjai, no hát Izrael gazdag leányai tekintetek körül, hogy boldogítsatok keresztényen társakat egy életen át s ha lehet törlesszitek le egyeseken a jólét által, mit nekik, mint hitestársnak szereztek, azon rengeteg bűnök, melyeket apáitok elkövettek a vagyonszerzés tisztességtelen módjai által.

Ez az én antisemitizmusom vége lesz, s nemcsak az enyéne de az egész országé.

Hogy ezime levelemnek „a zsidó-keresztény párosodás” azon ne ütközzék meg senki; e címet eloccupáltam én Istóczy Győző tegnap tartott beszédéből. Ő ellenzi a kivített a keresztény és zsidó közt kötendő javaslatban. Élesen ki kel s nem tagadhatom: jogosan e faj ellen; sőt beszédében, melyet az elnök rendre is utasított, egyenesen arra utal, hogy a fanatikus zsidóság rituális bűnök fog ujból elkövetni keresztény leányainkon, mint mondja, hogy nincs ember, ki Solymosy Esztert ne hinné ily áldozatnak.

En is hiszem! sokan hiszik ezt, de miután nekünk magyar polgároknak szükségünk van, miért ne olvassuk őket magunkba, ha már egyéb fegyverünk nincs ellenük.

A rokon zsidó csak nem fog fanatizmusból majd egy keresztény rokon leányt feláldozni.

Istóczy páriáknak nevezi őket, magas gazdag polczra vetődő páriáknak. Nos ha azok, emeljük egészen magunkhoz.

A neolog-zsidó úgy is keresztény módon él és gondolkodik. Az orthodoxok fanatikusága titkát pedig műveletlen, pariaszerűségében leljük meg.

Ha van a zsidókban is rangfokozat, úgy azt hiszem „az orthodox a plebs” s a neolog a patricius a zsidóknál.

Mint hiszik, maguk a zsidók haraguszna legjobban e törvényjavaslatra. Ők egybeolvadni vágyanak, de nem ilyen formán. Ők vallásukat szeretnék bevett vallásnak tekinteni, ezt pedig már nincs egyház, mely meg engedné.

A szláv bal, az egyösült ellenzék a szabad-elvű párt mind (egyes kivételekkel) e törvényjavaslat szükségességét belátva, elfogja fogadni s lehet, mire az én kedves „Szilágy-Somlyó”-m e soraimat hozza, a javaslat elfogadása „fait accompli” lesz.

Cirkusunk ujból van, de újra fabódé. Kremser cirkusa, de ez csak 150 emberre van építve.

Lakább lovagiskola ez, hol a publicum is nemcsak lovaglasi mesterséget tanulhat, de gyakorolhatja magát az előadás egyes pontjai közt levő szünetek alatt egy floresért lóháton, közbe bukfenckezet hány nem csak a bohóc, de a szerepelní vágyó „ünsere Leut” egyes tagja.

Még egy nagy nevezetessége van hetünknek: a kir. tábla megváltoztatott ítélete a Majláth gyilkosaira nézve. Ők tulajdonképen mindhármán gyilkosok, sőt a törvényszék ítélete szerint Berecz, a szegény megölt országbíró huszára még a fölbujtó köztük; s mégis a kir. tábla e Bereczet fölbujtó a halál ítélet alól s csak, mint

csak rálehelve lett volna; — szóval az az éj tökéletesen elég volt arra, hogy a bolondulásig belésszeressék.

Ezt a kis rózsaszín táncrendet 3 egész hónapig csókolgattam — természetesen felváltva Adél fehér kezecskéivel, — e báltól kezdve ugyanis csaknem mindennapos vendég lettem házuknál. — Szívesen láttak nagyon, — mert hát nálunk úgy szokás, hogy szívesen látnak mindenkit; persze akkor nem így értelmeztem a dolgot.

Négy hónappal ezután szomorú esemény következett be. — Principálisomnak rosszul jövedelmezett az ügyvédseg; kijelentette, hogy nem tarthat többé segédet. El kellett távoznom Somlyóról... Tökéletesen elszontyolodva, de azon erős elhatározással, hogy történjék bármi, szerelmet vallok, — kopogtattam be hozzájuk. — Fél délutánt töltöttem náluk, de szerelmemre vonatkozólag, egész tapasztalatlan elfoglaltsággal, csak ennyit birtam nyefegni: „Hej, Adél kisasszony, Adél kisasszony...!! Azon meggyőződésben voltam, hogy megértett, mert jelentőségteljesen nézett reám, sőt el is pirult. — Szeret, viszont szeret, — gondolám.

Kolozsvárra költöztem s türelmetlenül vártam „Adél napját”, hogy gratulációm által tudomására hozhassam holléteimet.

Ez az első levél, a mit tőle kaptam. — A tartalma nem igen érdekes. Arra kér, hogy utánvét mellett küldjek 50 darab kiflit; a mamáját akarná vele meglepni: a mama ugyanis rajong a kolozsvári kifliért. Hanem a megszól-

ítás, barátom, a megszólítás: „Édes Gyulám!” — meg a befejezés: „számtalanszor... utána 3 pont (...) üdvözlí Adél.” — 3-ad napra már 200 drb vajás kifli utazott a gyorskocsin Sz. Somlyó felé, persze csak egyszerű „szállító levéllel”.

Hogy küldeményem hatást keltett, bizonyosága e levél: „Édes Gyula! Irányomban tanúsított figyelmessége igazán meghatott. Lányom, a kis bohó, nem akarta a kiflik küldőjének nevét elárulni, de én sejtettem kiletét és sejtelmem valónak bizonyult, miután a pakk ezimíratát összehasonlítottam az ön által leirt légypusztító recepttel. — Nagyon, de nagyon köszönöm szíveségét! Mindnyájunknak igen jól esik, hogy a távolban sem feledkezik meg rólunk se, s igen fogunk örüdeni, ha minél gyakrabban felkeres becses soraival. A viszontilátásig, — mert nem akarnók hinni, hogy végkép elhagyta volna ezt a mi kis fészket, — tehát a mielőbbi viszontilátásig Isten önnel. Ö. Bruck Gézané...”

Elképzelheted boldogságomat, — miután elég együgyű voltam s nem vettem észre az egész história „kicsinált” voltát. Később jöttem csak rá, hogy az Adél levelét is a mama diktálhatta, a 3 pontot sem véve ki, s így a légypusztító receptre se lehetett semmi szükség. — De menjünk csak rendben.

Ez a 3 levél egészen ártatlan kis firka, de nekem még most is úgy tetszik, mintha az őszinte szeretet hangján szólanának. — Hanem ez, ez már sokkal érdekesebb! Kolozsvárt lé-

temnek 3-ik hónapjában kaptam, — válaszul azon levelenre melyben a „bírói vizsgám” szerencsés letételéről írtam s szerelmemet is nyíltan megvallottam. — Olvasd csak, ugy-e be kedves, ugy-e csak akkor tud így szólni a lány, ha igaz szerelmét akarja tolmácsolni.

Ez a következő 10 levél mind szerelmi ömlengéseket tartalmaz. Óh, be gyötrelmes és mégis mi édes napok voltak azok! Folytonos sovargás a viszontilátás után, s az a felmagasztaló édes tudat, hogy az a lány, a kit igazán szeretek — viszonozza szerelmemet!

... 77 elején ismét visszakerültem ide. — Első dolgom volt természetesen dobogó szívvél vágtatni hozzájuk. — Ugy rohantam be az ajtó, mint helyemben száz meg száz más, bírói vizsgát letett, ideálját hónapokon át sohajtozva nélkülözött s a viszontilátás perczének édességét elbizakodott örömmel türelmetlenül váró 23 éves fiatal ember. Minden teketória nélkül borultam nyakába, alig véve észre a mater familiát, a ki legalább 5 perczig tartogathatta kaesőjét, míg azt tiszteletteljes csókommal illetni eszembe jutott.

A szerencse kedvezett. Adélom szemében feltalálni véltem „földi menyországom gőz-pontját” s pár hét múlva való hivatalba jutásom következtében az ünnepélyes jegyváltás ceremóniáján is átestünk.

(Folyt. köv.)

bűnségét 15 évi fegyházra ítélte, míg Spangát és Pitélyt halálra. Reméljük, hogy a kuria majd visszaválttatja ez ítéletet és Bereczet is fekötteti. Hiszen bírósági, mely tudomány sem kell ahoz, a józan ész is belátja, hogy Berecz, mikor a gyilkosokat odarendelte, sőt bezárta urához, nemcsak bűnség volt, de egyenesen a gyilkosságra fölbujtó, és hozzá még a eséléd köteles hűsége ellen vétett, a mi súlyosító körülmény. Hiszen, ha a kuria ezt meg nem változtatja úgy minden ur-ember félve feketik le ágyába, ha esetleg inasát megszidta, mert ez boszúból gyilkosokat fog bérelni, s ő 15 évi fegyházra kap csupán, ha a bérenczek ölnék is.

Csukjátok be ajtókat uraim éjjelre, mivel a kir. tábla protegálja az inasok helyzetét az urakkal szemben. En is bezárom ajtómat de soraimat még nem. Vannak még budapesti híreim.

Első fecske. A zsidó keresztény vallású házassági javaslat reményében Pischinger Győző eljegyezte Péteri Malvinát, ki zsidó leány és nem is szándékozik kitérni vallásából. Pischinger Győző egyenesen a javaslat törvényre alakulását várja s úgy fog meg esküdni bájos menyasszonyával. Első fecske ez a zsidó keresztény javaslat megalapító nyarában és bizony ez az egy fecske ha nem csinal is magában egy nyarat, de jelzi, hogy szükség volt a törvényt megalkotni, mert az új fecskék következnek majd, beleülendő a zsidó-keresztény házassági javaslat alkotta fészekbe. Üdvözljük!

Judic asszony, a párisi Blaháné. Megérkezett végre, hogy finom játékával, s chanson-énekkel művészetével megtanítsa a mi közönségünket, ifjú operette énekesnőinket a beszélő énekre, nagy hang nélküli éneklésre; mert az operette nem is opera ám, ott a szövegét akarjuk a dalnak ki-venni. Tegnap este a „Niniche“-ben kezdte meg vendégszereplését s a 40 forintos páhoiok megteltek a legválogatottabb publicummal.

Mily szép volt e Blahánéhoz hasonló 33 éves Judicné.

S a kétértelműségen át futó inkább mimicával jelző mint durván hangsúlyozó játékával megmutatta mi a francia „chic“. A népszínházból Blaháné tapsolt neki legjobban egyik páholyból. Salonban ellehetne dalolni így (fredomirozva) a legkétértelműbb dalt. A módtól függ a mint előadják a sikamlós dologot, hogy sért-e v. csak kacagtat. Holnap „Lili“-t adják a francziák s az előadás után lesz az írók és művészek társaságában egy estély Judic asszony tiszteletére, melyben Blaháné is részt veszen. Itt lehet egyszerre fog versenyezni a két operette-csillag a tapsért, mivel mindkettő megígérte az éneklést.

Daczára a „Niniche“ francia előadásának, Csiky Gergely Judic asszony fellépésével megmérkőzött s osztozott a diadalban estve.

„Cecil házassága“ határozott sikert aratott.

Meséje oly hálás s a közelmúltból „Battyányi-Rosenberg“ esetéhez oly hasonló, hogy lélekzetvétel nélkül hallgatta kiki a lélektani processusokat, melyeken a hősök átmentek. Erdélyből való tárgy, s a műkedvelők, a Szilágy-somlyói műkedvelők figyelmébe ajánlhatom. Egy bukott báró házassága egy uzsorás bankár leányával. Majd párba egy régi kedvesének férjével, elválása a bankár-lánnyal, majd kibékülése a szerelem által, mely lelkekben születik, oly situatiók, melyekben a műkedvelő tehetségek annál is inkább fényes aikt arathatnak, mivel salonban játszik, nem costumes darab; már pedig a műkedvelők mind salonban forgó egyének szoktak lenni

Bagdánovich György.

Nőegyleti fillérestély.

(Nov. 25.)

(J.) „Kéziratot kérek!“

E szavakkal állított be hozzám a kis szedőgyerek, s fűrkésző tekintete zsebeimre irányult, hogy vajjon melyikből ágaskodik ki a — bali referáda.

Bizony egyikből sem.

Mert azon hitemben, hogy multkori vakmerően személyeskedő referádám után a nagytiszteletű szerkesztő ur meg fogja vonni tőlem a munkatársi gyönyöröket — nem is irtam semmit.

De hát nem így történt, párbajra sem lettem kihíva, a sajtóper aggodalmi sem gyötörnek és így nyugodt lélekkel teljesíthetem ismét tiszteimet.

A vasárnapi fillérestélyről egyszerűen constatalhatom, hogy az minden tekintetben jóval felülmulta elődjét, elenyészvén az okok, melyek a multkori estély sikerét csorbiták.

Az időjárás szépen kiborotválkozott, az utcák hig pocétája fagyos görönggyé gémberedett, a lámpák fénye nem burkolódzott az esti

köd homályába, és a kiszegzett fáklyák lángja oly hivogatólag világított, hogy aki csak szerét tehetette, örömmel áldozott egy pár fillér-piczulát a szegények fölsegelésére.

A terem jobban volt világítva, a nők toiltettje választékosabb, az urak kevésbé vonakodtak a tánczról — mint a mult alkalommal és a míg a multkor nő nővel is kénytelen volt tánczolni, a mai estélyen mindenki megtalálta a maga — párját.

Szünetek közben élénk és kedélyes társalgás folyt a szinpadon, vacsoráló teremben, a megyei tisztújítási mozgalom előre verte hullámain, — a fiatalok azonban nem sokat törődött ezzel, és mentől rövidebb volt a pausa — annival hosszabbra nyult a csárdás.

A helybeli vegyes dal-kar is közreműködött, egy pár dalt adván elő, a hallgatóság élénken tapsolta meg a karvezető Tapody Tamás tanár urat, és a közreműködőket a precíz előadásért, — később Faragó Sándor ur tartott egy felolvasást a „Semmiről!“*) A szellemesen szerkesztett és kedélyesen előadott értekezés szintén élénk figyelem tárgya volt, — végül Józsa Oszkár ur olvasott fel egy kis költeményt, és ezzel vége volt a „betéteknek“.

Henter Lászlóné urnő — a fillérestély elnöknője — méltán meg lehet elégedve az eredményvel, s viszont a jelenvolt szép számú közönség is méltó elismeréssel viseltethetik a fáradhatlan háziasszony iránt, ki a rendezésbeni ügyességéről fényes bizonyítást tett.

Mi volt az estély anyagi eredménye, arról hallgat a krónika, — deficit bizonyára nem.

Egy ur, a ki otthon maradt —

Ejnye, negint kopognak ajtómon.

Szabad!

„Kérem már azt a kéziratot!“

„Nesze.“

Tan-ügy.

Beszámoló beszéd

az 1883. évi augusztus hónapban Budapesten tartott II. országos tanító-testületi képviseleti közgyűléséről.

(Folytatás.)

Az országos tanító-testületi képviseleti gyűlésre az 1. §-ban jelzett tanító-egyesületek saját tagjaik közül, ha a kötelezett rendes tagok száma legalább 50 s nem több 100-nál, egy képviselőt; 100-nál több tagot számláló egyesület 2 képviselőt küld. A tanító-több tanító-egyesületnek is lehet tagja, annak belügyeihez szavazatával befolyhat az országos tanító-testületi képviselőre azonban csak egy helyt szavazhat. Ha valamely tanító több helyt él szavazatával, utóbbi szavazata érvénytelen s e miatt a következő választásnál elveszti szavazati jogát. A hivatalos tanító-egyesületek tekintet nélkül a tagok számára jogosítva vannak képviselőt választani. Ha a tagok száma 100-nál több, az egyesület 2 képviselőt küld. (3. §.) A tanító-egyesületek országos gyűlésre képviselőül a rendes tagok közül csak nyilvános tanintézetekben működő elemi- felső nép- és polgári iskolai férfitanítók (tanárok) választhatók. A képviselők titkos szavazattal és általános szavazat többséggel a képviseleti közgyűlést megelőzőleg legalább 2 hónappal megválasztandók. A megválasztott képviselőknek hiteles másolatban jegyzőkönyvi kivonat adatik, a melyben világosan feltüntetendő: hány választói jogosultsággal bíró rendes tagja van az egyesületnek s közülök tényleg hányan szavaztak. A jegyzőkönyvi kivonat mása a nagy gyűlés megnyitása előtt 30 nappal az előkészítő bizottság elnökéhez beküldendő. (4. §.) Ennyiben kívántam ezen tételtől röviden megemlékezni.

2.) Az Eötvös alapról.

Az Eötvös-alap ügye a közgyűlésnek szintén egyik kiváló tétele volt; ezen tétel egyhangulag fogadtatott el. Az Eötvös-alap ügye — ez alapnak az országos tanító-gyűlés ügykörébe való átadásának egyhangu elfogadásával — állandóan biztosított, s így e már évek óta függőben lévő kérdés az ügy érdekében kívánható legkedvezőbb megoldást nyert. Az Eötvös-alapból az ezt fenntartó rendes tagok gyermekei számára ösztöndíjak, özvegyeik, árváik és esetleg keresetre képtelen nyomorék nagykoru utódaik részére segélyek osztatnak; a tanítók országos árvaháza, illetve annak alapja támogatásban részesül; az elnyomorodott és e miatt állomásaiban meg nem maradtak, csekély nyugdíjban részesülő, szegény sorsu rendes tagok segélyt kapnak. A mint e sorokból is kive-

*) A szerző becses ígérete folytán lessz szerkesztésnek a szellemes felolvasást közölhetni. Szark.

hető, az a'ap iránya nemes, czélja magasatos, — ép azért melegen ajánlom mélyen tisztelt kartársaim becses figyelmébe.

3.) A magyarországi tanítók árvaházáról.

A II. országos tanító-testületi képviseleti közgyűlés egyhangulag kimondotta, hogy a „Magyarországi tanítók árvaháza“ eszméjét a magáévá teszi, s annak megvalósításához minden hatáskörében s módjában levő erkölcsi és anyagi erejével hozzájárul, épen azért a magyarországi tanítók képviseleti közgyűlése a már megalakult „Árvaházi egyesületet“ ez eszme országos képviselőjéül elismeri s a felett az alapszabályszerűen számára fenntartott felügyeletet átveszi. Ezen árvaház, jótéteményeinek gyakorlásában, felekezeti, nyelvi különbséget nem ismer. Ezen új humanisticus intézmény idővel a magyar tanítóságnak ép oly büszkesége leend, mint iker testvére az Eötvös alap. Ezen új humanisticus intézményt szintén forrón ajánlom a kartársaim becses figyelmébe és pártfogásába, annyival is inkább, mert edes mindnyájunk ügye. Az árvaházak annak idejében, szakiskolákkal fognak kapcsolatba hozatni.

4.) A történelem tanításához szükséges szemléltetési eszközökről.

A történelem tanításához szükséges szemléltetési eszközöket illetőleg a közgyűlés a következőkben állapodott meg: A történelem tanításánál kétféle u. m. közvetlen és közvetett szemléltetési eszközök alkalmazandók.

I. Közvetlen szemléltetési eszközök.

1. Ezen csoportba tartozó tárgyak, minők pl. a történelmi nevezetességek helyek, épületek, emlékek, muzeumok műkinései, a történelemtanítás legbecsesebb eszközei és a leggondosabban felhasználandók.

2. A mennyiben ezen eszközök helyhez kötött természete, azok általános felhasználásának utjában áll, e nehézségből előálló hiányt a tanító kétféleképpen igyekezzék pótolni; u. m. a) történelmi kirándulások; b) az iskolai és megyei tanszermuzeumokak történelmi tárgyakkal leendő gyarapítása által.

II. Közvetett szemléltetési eszközök.

Ezeknek a nagy előnyük van, hogy állandóan kéznél vannak és a tanítás folytonosságát megkönnyítik. Ilyenekül a) a történelmi képek; b) a történelmi térképek ajánlhatók. Mindkettő alkalmas arra, hogy a közvetlen szemléltetési eszközök hiányát pótolják. Mindkettő hathatós lélektani támogatást nyújt a történelmi ismeretek feldolgozása — és állandósítására.

A magas kormány a közgyűlés által egyszersmind arra is felkérte, hogy a történelmi képek és történelmi térképek előállításáról gondolkodni méltóztassék.

5.) A népiskolai — és ifjúsági játékokról.

A czimben foglalt tételt, melynek előadója és szerzője Dr. Kiss Áron volt, a közgyűlés szintén egyhangulag és zajos élyenzések között fogadta el; de meg is érdemelte ám, mert ezen tétel úgy nemzeti mint paedagogiai szempontból véve, valóban nagy horderővel bír.

„A népiskolai — és ifjúsági játékok“ czimű tétel a következő fejezetekre oszlik: a) A játék meghatározása s paedagogiai jelentősége; b) a játék alkalmazása; c) a játék helye; d) a játékok. Ezen tétel megérdemelné, hogy teljes szövegében bemutassam, mélyen tisztelt hallgatóimnak, de a tér és idő hiány miatt, nem tehetem. Egyébiránt gondom lesz, hogy ez, valamint a többiek közül is egy pár tétel, meggyűnk valamelyik lapjában napvilágot lásson.

6.) A népiskola tulterheléséről.

„Érinti-e a tulterhelés vádja a mi népiskoláinkat, s ha igen, mily mértékben érinti s miképp kell az esetleges tulterhelésnek elejét venni?“ czimű tételt illetőleg, a következőkben kívánok röviden megemlékezni:

„Tekintve azt, hogy a miniszteri tanterv oly ideális mű, a melynek lelkiismeretes keresztül vitele elméleti szempontból szükséges ugyan, de reálitív szempontból nem mindig lehetséges, azért a tulterhelés vádja is csak viszonylagosan illetheti a népiskolát.

Tulterhelés ez idő szerint tényleg tapasztalható a népiskolában, és pedig tapasztalható egyrészt magában a miniszteri tantervben, másrészt a tantervtől eltérő viszonyokban. Tulterhelés főleg az egy és két tanítóval bíró iskolában létezik.

A tulterhelés okainak megszüntetése czéljából,

a közgyűlés a következőket mondta ki: a) Az osztott és osztatlan népiskola tananyagának megkülönböztetése; b) a módosítandó miniszteri terv pontos megtartása; c) az órarend oly megtartása, mely egészségi, pedagógiai és didaktikai szempontból véve teljesen megfelelően; d) a munka és pihenés célszerű váltakozása; e) hogy a tankönyvek és tanszerek az illető tananyagának teljesen megfelelően és a külön kézirati füzetekből való tanulás mellőztessék; f) s végre, hogy a tanítványok házi feladatokkal el ne halmoztasanak.

Ezen fontos tételről, kivonatossan az elmondottakban kívántam megemlékezni. Mielőtt ezen tétel ismertetéséről egy más tételre mennék át még csak egyet kívánok megjegyezni és ez az: szerintem leginkább túl van terhelve maga a tanító.

7) A hanyag iskoláztatás okairól.

Az országos közgyűlés kimondotta, hogy a hanyag iskoláztatás okai kétfélek u. m. iskolából eredő és az iskolán kívül álló okok.

A hanyag iskoláztatás okai a következők: a) a tankötelesek összeállításának hiányai; b) a szülők szegénysége; c) a szülők közönye; d) az iskolák célszerűtlen elhelyezése; e) az egészséget veszélyeztető iskola-épületek és célszerűtlen felszerelés és berendezés; f) a tankötelesek nyilvántartásának hiányai; g) azon vizsák körülmény, hogy egy és ugyanazon községben a tanév más és más időkben veszi kezdetét; h) a szorgalmi időnek meghatározása körül a különböző helyi viszonyok ignorálása; i) a magán iskolák lanyha ellenőrzése; j) a népiskolai törvényeknek végrehajtása körül az illető községek részéről tapasztalható lanyhaság; k) a rossz iskolai fegyelem; l) az iskolák túltömöttsége; m) az iskolai rendtartás hézagossá, keresztülvitelé; n) s végre egyes tanítóknak és egyes iskolázottaknak a neveléstani szabályokba ütköző magatartása.

Ha fent elősorolt belső és külső okok megszűnnének akkor a hanyag iskoláztatás is azonnal megszűnnék.

A közgyűlés a fent elősorolt okok megszüntetésére vonatkozólag a különböző viszonyok és körülmények tekintetbe vétele mellett, — egyszerűen az óvszereket is megjelölte.

(Vége köv.)

Hireink.

— **Beküldetett.** Egy kérdés, a mely feleletre vár. Megegyeztetendő-e a férfi jellemmel, feltalálható-e az illem szabálykönyvében, hogy egy fungens alispánnal szemben, annak betegeskedése alatt, tehát háta megett: valaki az alispánnal együtt szolgáló tisztviselőket felhívja s mondhatni erkölcsileg kényszerítse, hogy mostani alispánjának megbuktatását maga után vonó olyan kötelezettségnek írja alá nevét, hogy egy más jelöltre fognak szavazni? Ki-váncsiak vagyunk a feleletre.

— **Sz. Somlyó városánál — az 1884. évre véglegesen megállított legtöbb adót fizető városi képviselők névsora:** Rendes tagok: 1) Báro Bánffy Albert, 2) Püspöky Alajos, 3) Br. Bánffy Zoltán, 4) Hubert József, 5) Nagy László, 6) Böloni Sándor (N.-Várad), 7) Gr. Bánffy Béla, 8) Szabó Ferencz, 9) Lang Mór, 10) Id. Páskuj József, 11) Szepessy Péter, 12) Brüll Farkas, 13) Somogyi Kálmán, 14) Józsa Gyula, 15) Tamkó Bertalan, 16) Angyal János, 17) Papp Tódor, 18) Szénássy Miklós, 19) Nedeczky János, 20) Benkő Lázár, 21) Szatmáry Dániel, 22) Porjesz Sámuel, 23) Bartha Sámuel, 24) Schönstein János. Pótagok: 1) Bogdán Dénes, 2) Hirschman Izsák, 3) Ruszka Ignác, 4) Szentmarjay Dezső, 5) Aknay Mihály, 6) Brüll Salamon.

— **Műkedvelő társulatunk —** közelebbi előadásra „A vén parókások“ Sardou Viktortól 4 felv. színművet tűzte ki.

— **A karácsoni ünnepek alatt —** mint halljuk — a kolozsvári „Hillaria dalkör“ látogatja meg városunkat s a műkedvelő társulattal együttesen szereznek egy pár élvezetes estélyt. Csak jöjjenek, mert szívesen látott vendégei lesznek városunknak.

— **A nagyvárad-belényesi vasuti vonal a** kivitelnek azon stádiumában áll, hogy a jövő év tavaszán a Püspökfürdőbe már vasuton mehetünk. Az egész vonal pedig jövő október hóban fog átadatni a forgalomnak.

— **Disznókereskedés.** Nagyban megindult a disznókereskedés városunkban, de persze minden alku avagy fizetés kötelezettsége nélkül. Közelebb-

ről is egy pár kövér disznót loptak el, — de e hó 22-én az ellopott és a magurai hegységnek hajtott disznókat megtalálták, de a tolvajokat nem. Ezeket a rendőrség erőlyesen nyomozza?

— **Álarczos bal.** a sz.-somlyói önk. tűzoltó egyesület tűzoltó szerelvények beszerzésére a farsangi idény alatt és pedig jövő évi február hó 2-án egy álarczosbal megtartását elhatározta s e végből a rendező bizottságot is kiküldte.

— **Tasnádon** a legutóbb tartott városi közgyűlésben Leopold János részére, ki a f. é. október 18-iki tüzeset alkalmával a ref. templomot önfeláldozással mentette meg a végpusztulástól, 10 fnt szavaztatott meg.

Piaczi árak.

Egy hektoliter	Sz.-Somlyó nov. 23.	Zilah nov. 24.	Tasnád nov. 2.	Sz.-Cseh nov. 22.	Kraszna nov. 27.
árak krajczárookban					
Buza	618	625	650	647	620
Kétszeres	488	540	530	595	520
Rozs	488	455	500	473	490
Árpa	—	—	—	—	—
Zab	244	230	—	228	240
Tengeri 100 kiló	488	500	450	490	480
Széna 1 kiló	—	300	300	500	—
Marhahus	40	40	40	36	40

HIRDETÉSEK.

3461/1883.

tlkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szilágy-somlyói kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy báró Bánffy Dániel végrehajthatónak, Domokos K. Mihály végrehajtást szenvedő elleni 41 fnt 33 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sz. somlyói kir. járásbiróság területén lévő Goroszló határán fekvő a goroszlói 96. sz. tjkvben 143., 98., 211., 233., 852., 1018., 1197., 285., 290. hrzi számú ingatlanokra együttesen 858 fnt kikiáltási árban és az A + 524 hr sz. ingatlanokra az árverést 158 fntban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi jan. hó 21-ik napján d. e. 9 órakor Goroszló község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Somlyón, 1883. okt. 31-én.

ELEKES BÉLA,

kir. aljárásbíró.

90—1—1

3462/1883.

tlkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szilágy-somlyói kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy báró Bánffy Dániel végrehajthatónak Ilyés István örökössei végrehajtást szenvedők elleni 67 fnt 10 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sz.-somlyói kir. jbiróság területén lévő Goroszló község határán fekvő a goroszlói 65. sz. tjkvben 78. hrzi számú ingatlanra 187 fnt kikiáltási árban, a 660 hrzi sz. ingatlanra 3 fnt, a 746. hrzi számú ingatlanra 116 fnt és a 767 hrzi számú ingatlanra 594 fnt kikiáltási árban és a goroszlói 145. sz. tjkvben A + 76. hrzi számú ingatlanból néhai Ilyés István illetményére az árverést 752 fntban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884 évi Január hó 21-ik napján d. e. 10 órakor Goroszló község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3233 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Somlyón, 1883. okt. 30.

ELEKES BÉLA,

kir. aljárásbíró.

91—1—1

3521/1883.

tlkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szilágy-somlyói kir. bíróság, mint tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy báró Bánffy Dániel végrehajthatónak, Ilyés P. Mihály örökössei végrehajtást szenvedő elleni 25 fnt 80 kr tőkekövetelés és járulékai iránti ügyében a sz.-somlyói kir. járásbiróság területén lévő Goroszló község határán fekvő a goroszlói 82 sz. tjkvben A. I. 123, 107., 115., 245., 315., 799., 863., 931., 1215. hrzi számú ingatlanok együttesen 752 fnt 80 kr kikiáltási árba, továbbá: a 657. hrzi számú ingatlan 6 fnt, a 715 hrzi számú 65 fnt, a 755 hrzi számú 20 fnt 50 kr és a 759 hrzi számú ingatlanra az árverést 85 fntban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi január hó 24-ik napján d. e. 9 órakor Goroszló község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Somlyón, 1883. okt. 28.

ELEKES BÉLA,

kir. aljárásbíró.

92—1—1

3522/1883.

tlkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szilágy-somlyói kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy báró Bánffy Dániel végrehajthatónak, Dregán Flóra és társai végrehajtást szenvedők elleni 32 fnt 40 kr tőkekövetelés és jár. iránti ügyében a szilágy-somlyói kir. járásbiróság területén lévő Goroszló község határán fekvő és pedig Dregán Flóra és Dregán Anyiskának a goroszlói 68 számú tjkvben A. I. 81 b, 265 b, 396 b, 874 b, 992 b, 1086 b, hrzi számú ingatlanaira együttesen 719 fnt kikiáltási árban, az A + 627 b hrzi számú ingatlanra 110 fnt, a 676 b hrzi számú ingatlanra 100 fnt a 685 b hrzi számú ingatlanra 2 fnt kikiáltási ár mellett külön-külön, továbbá Pap Gábor és Pap Mitrujnak a goroszlói 234. sz. tjkvben A. I. 81 c 265 c, 396 c, 874 c, 992 c, 1086 c hrzi számú ingatlanaira együttesen 719 fnt kikiáltási ár mellett, továbbá az A + 627 c hrzi számú ingatlanra 110 fnt, a 676 c hrzi számú ingatlanra 100 fnt és a 685 c hrzi számú ingatlanra 2 fnt kikiáltási ár mellett külön-külön az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi január hó 24-ik napján délelőtt 10 órakor Goroszló község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Somlyón, 1883. okt. 29.

ELEKES BÉLA,

kir. aljárásbíró.

93—1—1

A szilágy-somlyói nyomada-részvény-társaság 1883.